DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)
den 7 november 2002 *

I mål C-184/01 P,

Peter Hirschfeldt, tjänsteman vid Europeiska miljöbyrån, Köpenhamn (Danmark), företrädd av J.-N. Louis och V. Peere, avocats, med delgivningsadress i Luxemburg,

klagande,

angående överklagande av dom meddelad den 13 februari 2001 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (femte avdelningen) i mål T-166/00, Hirschfeldt mot EMB (REGP 2001, s. I-A-41 och II-157), i vilket det förs talan om att denna dom skall upphävas och att klagandens yrkanden i första instans skall bifallas,

* Rättegångsspråk: franska.

i vilket den andra parten är:

Europeiska miljöbyrån (EMB), företrädd av J.-L. Salazar och J. Rivière, båda i egenskap av ombud, biträdda av D. Waelbroeck, avocat, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans (referent) samt domarna D.A.O. Edward och S. von Bahr,

generaladvokat: F.G. Jacobs,
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

och efter att den 25 april 2002 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Peter Hirschfeldt har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 26 april 2001, med stöd av artikel 49 i EG-stadgan för domstolen och motsvarande bestämmelser i Euratom- och EKSG-stadgorna för domstolen, överklagat dom meddelad den 13 februari 2001 av förstainstansrätten (femte avdelningen) i mål T-166/00, Hirschfeldt mot EMB (REGP 2001, s. I-A-41 och II-157, nedan kallad den överklagade domen), vari förstainstansrätten ogillade hans talan om att ogiltigförklara dels Europeiska miljöbyråns (nedan kallad EMB) beslut att ställa in det interna uttagningsprovet EEA/T/99/1 för en tjänst som chef för avdelningen "ekonomi" (nedan kallat beslutet av den 24 september 1999), dels EMB:s beslut av den 13 december 1999 att överflytta sökanden från kommissionen till EMB (nedan kallat beslut av den 13 december 1999), i den mån sökanden placerades i lönegrad A5, löneklass 3, med verkan från den 1 november 1999.

Tillämpliga bestämmelser

2 I artikel 8 i Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade tjänsteföreskrifterna) föreskrivs följande:

"En tjänsteman som uppehåller en tjänst vid en annan av Europeiska gemenskapernas institutioner kan efter en period på sex månader ansöka om att bli överflyttad till denna institution.

Om hans ordinarie institution och den institution där han uppehåller en annan tjänst gemensamt kommer överens om att bevilja överflyttningen skall tjänstemannen anses ha haft hela sin tjänstgöring i gemenskapen förlagd till den senare institutionen. Han är inte på grund av en sådan överflyttning berättigad till någon av de ekonomiska förmåner som tjänstemän får enligt dessa tjänsteföreskrifter då de lämnar sin tjänst vid en av gemenskapernas institutioner.

Om beslutet att bevilja ansökan innebär fast anställning i en högre lönegrad än den som tjänstemannen hade vid den ordinarie institutionen skall detta likställas med en befordran och ett sådant beslut får endast fattas i enlighet med villkoren i artikel 45."

3 Enligt artikel 27 första stycket i tjänsteföreskrifterna gäller följande:

"Rekryteringen skall vara inriktad på att de tjänstemän som tjänstgör vid institutionerna har högsta kompetens, prestationsförmåga och oberoende ställning..."

4 I artikel 29.1 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs följande:

"1. Tillsättningsmyndigheten skall innan den tillsätter en ledig tjänst vid en institution först bedöma

a) om tjänsten kan tillsättas genom befordran eller förflyttning inom institutionerna,

b) om den skall tillsättas genom internt uttagningsförfarande inom institutionen,

c) vilka ansökningar om överflyttning som inkommit från tjänstemän vid andra institutioner i de tre Europeiska gemenskaperna,

och därefter genomföra en uttagning på grundval av antingen meriter eller prov eller bådadera. I bilaga III fastställs bestämmelser om uttagningsförfarandet.

Uttagningsförfarandet kan också genomföras för att upprätta en reserv för framtida rekrytering."

Bakgrund till tvisten

5 Bakgrunden till tvisten beskrivs i den överklagade domen enligt följande:

"1 Sökanden började arbeta för kommissionen den 1 juli 1987 som provanställd tjänsteman i lönegrad A 7 vid generaldirektoratet för miljö, kärnsäkerhet och civilskydd (GD XI). Sökanden befordrades till lönegrad A 6 den 1 juni 1992 och till lönegrad A 5 löneklass 2 den 30 maj 1996 med verkan från och med den 1 april 1996.

2 I skrivelse av den 18 december 1996 erbjöd Europeiska miljöbyrån (EMB) sökanden en tjänst som tillfälligt anställd ekonomichef, tillfälligt placerad i lönegrad A 5 löneklass 3 under en två-årsperiod, med möjlighet till förlängning ett år, i Köpenhamn (Danmark).

3 Genom beslut av den 13 januari 1997 överflyttade kommissionen, som svar på sökandens begäran av den 20 december 1996, sökanden till Europeiska miljöbyrån på obegränsad tid med verkan från och med den 1 februari 1997.

4 Den 1 april 1997 började sökanden tjänstgöra vid EMB som tillfälligt anställd i lönegrad A 4 löneklass 1. Sökandens anställningsavtal, som inledningsvis löpte fram till och med den 31 januari 1999, förlängdes till och med den 31 januari 2000.

5 Den 14 september 1999 offentliggjorde EMB meddelandet om internt uttagningsprov EEA/T/99/1 för en tjänst som chef för avdelningen 'ekonomi'. Den 23 september 1999 inkom sökanden med sin ansökan till uttagningsprovet.

6 Den 22 september 1999 tillställde direktören för direktorat A 'personalpolitik' vid kommissionens generaldirektorat 'personal och administration' (GD IX), S. Bisarre, ett brev till Jiménez Beltran, direktör för EMB med följande innehåll:

'...

Beslutet att anordna ett uttagningsprov för tjänsten som chef för ekonomiavdelningen är enligt min mening... beklagligt av två skäl. För det första strider beslutet mot den politik som införts på begäran av byråerna och vilka kommissionens personalrepresentanter fortfarande har svårt att godta. För det andra svarar beslutet inte mot ett ovedersägligt tjänstebehov, eftersom det eftersträvade syftet — att tillsätta en tjänst som kommer att bli ledig i februari 2000 — lättare kan tillgodoses genom överflyttning.

...

Jag vill därför uppmana Er att ompröva beslutet att organisera uttagningsprov EEA/T/99/1 och att åter överväga möjligheten till överflyttning [av sökanden till EMB] i den lönegrad och den löneklass som han var placerad i när han började uppehålla annan tjänst. Såsom redan påpekats kan [EMB] sedan befordra honom till nästa lönegrad så fort villkoren härför i tjänsteföreskrifterna är uppfyllda.

...

Om Ni emellertid beslutar att fullfölja det interna uttagningsprovet beklagar GD [IX] att vi inte kan vara delaktiga i detta eller i något annat framtida uttagningsprov som Ni kan komma att anordna för att tillsätta andra fasta tjänster. Vi kommer även att definitivt avstå från användning av överflyttning till EMB i framtiden.

...'

7 Den 24 september 1999 meddelade miljöbyråns personalavdelning att uttagningsprov EEA/T/99/1 ställts in... Detta beslut delgavs sökanden genom skrivelse av den 27 september 1999. I denna skrivelse uppgav Jiménez-Beltran följande:

'...

Jag vill härmed informera om att jag, sedan jag emottagit [Bisarres] skrivelse, ser mig nödsakad att ställa in det interna uttagningsprov som Ni har anmält Er till.

Mot bakgrund av innehållet i skrivelsen vill jag uppmuntra Er att snarast möjligt begära överflyttning från kommissionen till EMB, eftersom detta synes vara den enda möjligheten för Er att fortsätta arbeta för byrån.'

8 Klaganden begärde i skrivelse av den 27 oktober 1999 att bli överflyttad från kommissionen till EMB i enlighet med artikel 8 i tjänsteföreskrifterna.... Denna begäran översändes till kommissionen.

9 Kommissionen meddelade i en skrivelse av den 6 december 1999 till EMB att den godkänt överflyttningen. I denna skrivelse påpekade kommissionen att sökanden var placerad i lönegrad A 5 (sedan den 1 april 1996), löneklass 3 (sedan den 1 augusti 1996). Genom beslut av den 13 december 1999 överflyttades sökanden till EMB med verkan från den 1 november 1999. Genom detta beslut fastställdes att han var placerad i lönegrad A 5, löneklass 3.

10 Den 23 december 1999 inkom sökanden med ett klagomål i enlighet med artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna mot beslutet av den 24 september 1999. Genom beslut av den 8 mars 2000 avslog EMB klagomålet.

11 Den 13 mars 2000 inkom sökanden med ett andra klagomål i enlighet med artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna mot beslutet av den 13 december 1999 i den mån han placerades i lönegrad A 5, löneklass 3, med verkan från den 1 november 1999. Detta klagomål avslogs av EMB genom beslut av den 10 maj 2000."

Förfarandet vid förstainstansrätten och den överklagade domen

6 Den 19 juni 2000 väckte Peter Hirschfeldt talan vid förstainstansrätten med yrkande om ogiltigförklaring av beslutet av den 24 september 1999 och ogiltigförklaring av vissa delar av beslutet av den 13 december 1999.

7 Till stöd för sitt yrkande om ogiltigförklaring av beslutet av den 24 september 1999 åberopade Peter Hirschfeldt en enda grund: Åsidosättande av artikel 27 i tjänsteföreskrifterna.

8 Med hänvisning till skrivelsen av den 22 september 1999 från GD IX vid kommissionen hävdade han särskilt att det var på grundval av en "interinstitutionell överenskommelse" mellan EMB och kommissionen som överflyttning använts i stället för ett internt uttagningsprov. Valet av rekryteringsmetod hade därför inte gjorts utifrån tjänstens behov och intresse, vilket krävs enligt artikel 27 i tjänsteföreskrifterna, utan utifrån en praxis som påtvingats av kommissionen.

9 Till stöd för sitt yrkande om ogiltigförklaring av beslutet av den 13 december 1999 åberopade Peter Hirschfeldt också endast en grund, avseende åsidosättande av artiklarna 5, 8 och 45 i tjänsteföreskrifterna.

10 Peter Hirschfeldt hävdade härvid särskilt att eftersom hans begäran om överflyttning överensstämde med artikel 8 i tjänsteföreskrifterna var syftet med denna överflyttning att ge honom en fast anställning på den tjänst som han innehaft vid EMB under mer än två år som tillfälligt anställd i lönegrad A 4.

11 Vidare hävdade han att EMB enligt artikel 8 andra stycket haft skyldigheten att återupprätta hans karriär inom denna institution. Eftersom Peter Hirschfeldt ansåg sig ha varit berättigad till befordran sedan den 1 april 1998 hade byrån således en skyldighet att undersöka möjligheten att befordra honom i samband med befordringsomgångarna 1998 och 1999.

12 Förstainstansrätten ogillade i den överklagade domen talan i dess helhet.

13 Vad gäller yrkandet om ogiltigförklaring av beslutet av den 24 september 1999 erinrade förstainstansrätten i punkt 25 i den överklagade domen om att tillsättningsmyndigheten enligt fast rättspraxis inte är förpliktad att fullgöra ett rekryteringsförfarande som inletts med tillämpning av artikel 29 i tjänsteföreskrifterna (domstolens dom av den 24 juni 1969 i mål 26/68, Fux mot kommissionen, REG 1969, s. 145, punkt 11, och av den 14 februari 1990 i mål T-38/89, Hochbaum mot kommissionen, REG 1990, s. II-43, punkt 15).

14 Förstainstansrätten fastställde i punkt 26 i den överklagade domen att det följer av samma rättspraxis att tillsättningsmyndigheten har ett utrymme för skönsmässig bedömning vad avser huruvida ett uttagningsförfarande skall genomföras, och att den därför i än högre grad är fri att ställa in ett uttagningsprov när det är rättsligt osäkert huruvida ett sådant förfarande kan användas.

15 Förstainstansrätten tillade i samma punkt i den överklagade domen att det faktum att osäkerheten i föreliggande fall uppkommit genom en tredje part, nämligen GD IX vid kommissionen, inte kunde anses likvärdigt med en "interinstitutionell överenskommelse" och inte heller innebar att tillsättningsmyndigheten använt sitt utrymme för skönsmässig bedömning på ett felaktigt sätt.

16 I punkt 27 i den överklagade domen fastställde förstainstansrätten att Peter Hirschfeldt i vilket fall som helst inte hade talerätt i fråga om det omtvistade uttagningsprovet, eftersom han tillsattes på den berörda tjänsten innan han väckte sin talan. Förstainstansrätten påpekade att endast placeringen av honom i lönegrad A 5 skulle kunna påverka honom ofördelaktigt och inte att tjänsten tillsatts på ett annat sätt än genom uttagningsprov. Rätten tillade att eftersom tjänsten omnämndes i meddelandet om uttagningsprov som avseende rekrytering av en tjänsteman i lönegrad A 5/A 4 skulle den person som därigenom utsågs därför inte nödvändigtvis ha anställts i lönegrad A 4.

17 Förstainstansrätten fastställde i punkt 28 i den överklagade domen att det av vad som anförts följde att yrkandet om ogiltigförklaring av beslutet av den 24 september 1999 skulle ogillas.

18 Vad gäller yrkandet om ogiltigförklaring av beslutet av den 13 december 1999 konstaterade förstainstansrätten i punkt 38 i den överklagade domen att Peter Hirschfeldt överflyttades från kommissionen till EMB med verkan från den 1 november 1999 med tillämpning av artikel 8 i tjänsteföreskrifterna.

19 I punkt 39 i den överklagade domen påpekade förstainstansrätten att Peter Hirschfeldt följaktligen skulle anses ha fullgjort hela sin karriär i gemenskapen vid EMB med tillämpning av artikel 8 andra stycket i tjänsteföreskrifterna.

20 Förstainstansrätten konstaterade i punkt 40 i den överklagade domen att Peter Hirschfeldt medgett att han i samband med överflyttningen inte hade någon automatisk rätt till befordran enligt artiklarna 8 tredje stycket och 45 i tjänsteföreskrifterna. Rätten tillade att det följer av fast rättspraxis att befordringsbara tjänstemän inte har någon generell rätt att bli befordrade (förstainstansrättens dom av den 25 mars 1999 i mål T-76/98, Hamptaux mot kommissionen, REGP 1999, s. I-A-59 och II-303, punkt 49).

21 Förstainstansrätten ansåg i punkt 41 i den överklagade domen att Peter Hirschfeldts argument inte kunde godtas, enligt vilket EMB med tillämpning av dessa bestämmelser var skyldig att återupprätta hans karriär som om han vore tjänsteman vid EMB från början och att "undersöka möjligheten" att befordra honom i samband med överflyttningen, eftersom han var befordringsbar sedan den 1 april 1998.

22 Förstainstansrätten fastställde i detta avseende i punkt 42 i den överklagade domen att befordran av en tjänsteman enligt artikel 8 tredje stycket i tjänsteföreskrifterna endast är möjlig om två villkor är uppfyllda. För det första skall överflyttningen av tjänstemannen innebära fast anställning i en högre lönegrad och för det andra skall förfarandet för befordran uppfylla villkoren i artikel 45 i tjänsteföreskrifterna.

23 I punkt 43 i den överklagade domen konstaterade förstainstansrätten att det första villkoret i förevarande fall inte var uppfyllt. Förstainstansrätten erinrade härvid om att oavsett om Peter Hirschfeldt blivit utsedd till tillfälligt anställd i lönegrad A 4 vid EMB eller ej hade han bibehållit sin ställning som tjänsteman i lönegrad A 5 vid kommissionen med tillämpning av artiklarna 37—39 i tjänsteföreskrifterna.

24 Förstainstansrätten konstaterade att Peter Hirschfeldt överflyttades genom beslutet av den 13 december 1999 till en tjänst inom karriär A 5/A 4, det vill säga till en tjänst inom samma karriär som den tjänst han innehade på kommissionen.

25 Förstainstansrätten påpekade att denna överflyttning av klaganden till en tjänst inom karriär A 5/A 4 inte nödvändigtvis medförde att han gavs fast anställning i en högre lönegrad, eftersom denna tjänst kunde innehas i lönegrad A 5 eller lönegrad A 4. Förstainstansrätten ansåg följaktligen att denna överflyttning inte medfört någon skyldighet för EMB att undersöka möjligheten att befordra klaganden på de villkor som föreskrivs i artiklarna 8 och 45 i tjänsteföreskrifterna.

26 I punkt 44 i den överklagade domen fastställde förstainstansrätten att det av vad som hade anförts följde att yrkandet om ogiltigförklaring av beslutet av den 13 december 1999 skulle ogillas.

Överklagandet

27 Peter Hirschfeldt har i sitt överklagade yrkat att domstolen skall

— upphäva den överklagade domen,

— ogiltigförklara beslutet av den 24 september 1999,

— ogiltigförklara beslutet av den 13 december 1999 i den mån klaganden därigenom placerades i lönegrad A5, löneklass 3, med verkan från den 1 november 1999,

— förplikta EMB att ersätta rättegångskostnaderna.

28 EMB har yrkat att domstolen skall

— avvisa överklagandet till den del det innebär att förstainstansrättens bedömning av de faktiska omständigheterna bestrids och ogilla överklagandet i övrigt,

— alternativt, för det fall domstolen upphäver den överklagande domen, återförvisa målet till förstainstansrätten för förnyad prövning, och

— förplikta Peter Hirschfeldt att ersätta rättegångskostnaderna.

29 Peter Hirschfeldt har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 29 april 2002, begärt att förfarandet skall återupptas för att ge honom möjlighet att under en muntlig förhandling bemöta generaladvokatens förslag till avgörande, som enligt hans mening innehåller vissa motsägelser.

30 Domstolen erinrar härvid om att den enligt artikel 61 i rättegångsreglerna, *ex officio*, på förslag av generaladvokaten eller på parternas begäran kan besluta att återuppta det muntliga förfarandet om den anser att den inte har tillräcklig kännedom om omständigheterna i målet eller om målet skall avgöras utifrån skäl som parterna inte har haft tillfälle att diskutera (se bland annat dom av den 18 juni 2002 i mål C-299/99, Philips, REG 2002, s. I-5475, punkt 20).

31 Domstolen anser att det saknas skäl att återuppta det muntliga förfarandet som avslutades den 25 april 2002, eftersom den har kännedom om samtliga omständigheter som är nödvändiga för att avgöra överklagandet.

32 Peter Hirschfeldts yrkande om att återuppta det muntliga förfarandet skall följaktligen avslås.

Domstolens bedömning

Vad gäller beslutet av den 24 september 1999

Den första grunden

33 Genom sin första grund har Peter Hirschfeldt kritiserat förstainstansrätten för att i punkt 26 i den överklagade domen ha fastställt att det utrymme för skönsmässig bedömning som EMB i egenskap av tillsättningsmyndighet förfogar över för att besluta om ett uttagningsförfarande skall ställas in eller inte, i förevarande fall inte har använts på ett felaktigt sätt med hänsyn till de tvivel som GD IX vid kommissionen har framfört, och att det inte förelåg någon "interinstitutionell överenskommelse" mellan byrån och kommissionen.

34 Enligt Peter Hirschfeldt anordnades det omtvistade uttagningsprovet i enlighet med artikel 29.1 första stycket b i tjänsteföreskrifterna i tjänstens intresse. Ett sådant uttagningsförfarande avser som sådant att göra det möjligt för ett så stort antal tjänstemän och övriga anställda som möjligt att lämna in sin ansökan för att institutionen, när rekryteringsförfarandet avslutats, i enlighet med artikel 27 i tjänsteföreskrifterna skall kunna rekrytera tjänstemän som har högsta kompetens, prestationsförmåga och oberoende ställning. I förevarande fall kan det därför inte, såsom EMB gjort för att motivera att uttagningsprovet ställdes in, hävdas att detta hade som enda syfte att "rätta till en viss tjänstemans avvikande administrativa ställning" och att det följaktligen stred mot målsättningen med varje rekryteringsförfarande.

35 Peter Hirschfeldt har dessutom hävdat att det följer av ordalydelsen i beslutet av den 24 september 1999 att det egentligen endast syftar till att efterkomma skrivelsen av den 22 september 1999 från GD IX vid kommissionen och särskilt uppmaningen att ställa in uttagningsförfarandet samt det uttryckliga hotet att "definitivt avstå från användning av överflyttning till [EMB] i framtiden".

36 Förstainstansrätten saknade således fog för att anse dels att EMB i förevarande fall hade rätt att ställa in det omstridda uttagningsprovet, eftersom det var osäkert om det var rättsenligt att tillämpa ett sådant förfarande, dels att det faktum att osäkerheten i föreliggande fall uppkommit genom en tredje part inte innebar att tillsättningsmyndigheten använt sitt utrymme för skönsmässig bedömning på ett felaktigt sätt.

37 Peter Hirschfeldt anser att ett överklagande kan prövas på den första grunden, eftersom den inte avser bedömningen av de faktiska omständigheterna, vilka för övrigt inte har bestridits, utan den rättsliga kvalificeringen av dessa omständigheter.

38 EMB har hävdat att överklagandet inte kan prövas på denna grund, eftersom den avser förstainstansrättens bedömning av de faktiska omständigheterna och därför inte utgör en rättsfråga som kan prövas av domstolen i ett överklagande enligt artikel 225 EG och artikel 51 i EG-stadgan för domstolen.

39 Vad gäller själva sakfrågan har EMB anfört att förstainstansrätten i den överklagade domen med fog fastställde att beslutet av den 24 september 1999 inte utgjorde ett svar på skrivelsen av den 22 september 1999 från GD IX vid kommissionen, såsom Peter Hirschfeldt har påstått, utan att det antogs eftersom uttagningsprovet hade organiserats med enda syfte att rätta till en viss tjänstemans avvikande administrativa ställning, vilket enligt domstolens rättspraxis utgjorde maktmissbruk (se bland annat dom av den 29 september 1976 i mål 105/75, Guiffrida mot rådet, REG 1976, s. 1395, och av den 23 oktober 1986 i mål 142/85, Schwiering mot revisionsrätten, REG 1986, s. 3177). Under dessa omständigheter kan det uppenbarligen inte ha legat i institutionens intresse att genomföra ett internt uttagningsprov.

40 Domstolen erinrar härvid om att det framgår av artikel 225 EG och artikel 51 i EG-stadgan för domstolen att ett överklagande skall vara begränsat till rättsfrågor och att förstainstansrätten dels är ensam behörig att fastställa de faktiska omständigheterna, utom då det av handlingarna i målet framgår att de fastställda uppgifterna om omständigheterna är materiellt oriktiga, dels är ensam behörig att bedöma dessa faktiska omständigheter. Bedömningen av de faktiska omständigheterna utgör, med undantag för då förstainstansrätten missuppfattat bevisningen, inte en rättsfråga som i sig är underställd domstolens kontroll (dom av den 2 oktober 2001 i mål C-449/99 P, EIB mot Hautem, REG 2001, s. I-6733, punkt 44).

41 Domstolen konstaterar att Peter Hirschfeldt med de argument som åberopats till stöd för den första grunden kritiserar den överklagade domen för att förstainstansrätten däri, åtminstone underförstått, delat EMB:s inställning i första instans, nämligen att beslutet av den 24 september 1999 grundades på den rättspraxis som omnämns i punkt 39 i förevarande dom och inte var motiverat av en önskan att efterkomma skrivelsen av den 22 september 1999 från GD IX vid kommissionen.

42 Förstainstansrättens konstateranden beträffande grunden för beslutet av den 24 september 1999 är av faktisk natur och kan därför inte, med undantag för då förstainstansrätten missuppfattat bevisningen, underställas domstolens kontroll inom ramen för ett överklagande.

43 Det framgår för övrigt inte av handlingarna i målet att förstainstansrätten skulle ha missuppfattat bevisningen när den gjorde dessa konstateranden.

44 Det skall påpekas att EMB i beslutet av den 8 mars 2000 om avslag på det klagomål som Peter Hirschfeldt anfört med stöd av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna mot beslutet av den 24 september 1999, tydligt angav att den rättspraxis som omnämns i punkt 39 i förevarande dom inte enbart utgjorde skälet till att kommissionen motsatte sig anordnandet av uttagningsprovet i fråga, utan även grunden för beslutet av den 24 september 1999.

45 Mot bakgrund av vad anförts kan överklagandet inte prövas på den första grunden.

Den andra grunden

46 Genom sin andra grund har Peter Hirschfeldt kritiserat förstainstansrätten för att i punkt 27 i den överklagade domen ha fastställt att han inte hade någon talerätt i fråga om det uttagningsprov som ställdes in genom beslutet av den 24 september 1999.

47 EMB har gjort gällande att det är i överensstämmelse med fast rättspraxis och således med fog som förstainstansrätten konstaterade, vilket för övrigt var överflödigt, att klaganden inte hade någon sådan talerätt.

48 Det skall härvid erinras om att domstolen enligt fast rättspraxis omgående underkänner anmärkningar som riktas mot överflödiga domskäl i en av förstainstansrättens domar, eftersom dessa inte kan medföra att domen upphävs och således är verkningslösa (se bland annat dom av den 22 december 1993, Pincherle mot kommissionen, C-244/91 P, REG 1993, s. I-6965, punkt 25, och beslut av den 25 mars 1996 i mål C-137/95 P, SPO m.fl. mot kommissionen, REG 1996, s. I-1611, punkt 47).

49 Domstolen konstaterar att förstainstansrättens domskäl i punkt 27 i den överklagade domen är överflödiga i förhållande till domskälen i punkt 26.

50 Det kan konstateras att ordalydelsen i punkt 27 i den överklagade domen, särskilt i inledningen ("dessutom, och i vilket fall som helst"), tydligt visar att det rör sig om ett påpekande av förstainstansrätten som är överflödigt i förhållande till den föregående punkten i den överklagade domen, vilket för övrigt bekräftas av det faktum att förstainstansrätten inte drog slutsatsen att talan inte kunde prövas på den grunden.

51 Det saknas således skäl att pröva överklagandet på den andra grunden.

Beslutet av den 13 december 1999

Den första grunden

52 Genom den första grunden har Peter Hirschfeldt kritiserat förstainstansrätten för att, särskilt i punkt 42 i den överklagade domen, ha fastställt att befordran enligt

artikel 8 tredje stycket i tjänsteföreskrifterna framför allt förutsätter att överflyttningen med nödvändighet medför fast anställning i en högre lönegrad. Förstainstansrätten har således infört ett villkor som inte föreskrivs i denna bestämmelse.

53 Till stöd för denna grund har Peter Hirschfeldt hävdat att beslutet av den 13 december 1999 inte skall anses som ett beslut att överflytta honom till en ledig tjänst i lönegrad A 5/A 4, utan som ett beslut att bereda honom fast anställning på den tjänst vid EMB som han innehade som tillfälligt anställd i lönegrad A 4 enligt ett beslut fattat av EMB i tjänstens intresse och med kommissionens medgivande. Det är i egenskap av tillfälligt anställd i lönegrad A 4 som han begärt överflyttning till EMB och fast anställning på den tjänst som han redan innehade vid byrån.

54 Peter Hirschfeldt har gjort gällande att fast anställning till följd av en sådan begäran om överflyttning skall ske, med beaktande av rättssäkerhetsprincipen och med iakttagande av berättigade förväntningar, på den tjänst och i den lönegrad som den berörde tjänstemannen innehade som tillfälligt anställd vid den institution där han uppehållit en annan tjänst. Han har tillagt att om så inte vore fallet skulle begreppet "fast anställning" i artikel 8 tredje stycket i tjänsteföreskrifterna sakna innebörd.

55 EMB har inledningsvis anfört att förstainstansrätten med stöd av punkterna 42 och 43 i den överklagade domen skäligen kunde dra slutsatsen att EMB enligt artiklarna 8 tredje stycket och 45 i tjänsteföreskrifterna inte hade någon skyldighet i förevarande fall att undersöka möjligheten att befordra Peter Hirschfeldt.

56 EMB har därefter gjort gällande att lönegraden för den tjänst som en tjänsteman innehar som tillfälligt anställd vid den institution där han uppehåller annan tjänst saknar relevans vid tillämpning av artikel 8 i tjänsteföreskrifterna. Bestämmelsen medför således inte någon rätt för vederbörande att ges fast anställning på den tjänst och i den lönegrad som han innehade vid den institutionen.

57 EMB har slutligen hävdat att förstainstansrätten med fog ansåg att artikel 8 tredje stycket i tjänsteföreskrifterna behandlar det fallet att den lediga tjänsten ingår i en högre karriär än den som den tjänsteman som begärt överflyttning tidigare ingick i vid ursprungsinstitutionen. Det är enligt EMB klart att beslut om överflyttning i ett sådant fall endast kan ske genom fast anställning i en högre lönegrad. En sådan fast anställning — som utgör ett specialfall och ett undantag från de allmänna bestämmelserna i tjänsteföreskrifterna — skall i sådant fall jämställas med befordran och skall därför omfattas av artikel 45 i tjänsteföreskrifterna.

58 Domstolen erinrar härvid om att endast artikel 8 tredje stycket i tjänsteföreskrifterna avser det fallet att överföring av en tjänsteman medför ett krav för den institution som tjänstemannen överförs till att tillse att överföringen sammanfaller med en befordran.

59 Denna bestämmelse behandlar ett fall som utgör såväl ett specialfall som ett undantag från den allmänna regeln i artikel 8 andra stycket i tjänsteföreskrifterna. Enligt denna bestämmelse påverkar inte överföringen i sig den berörda tjänstemannens ställning, vad gäller hans lönegrad och tjänstetid i löneklassen.

60 Artikel 8 andra stycket i tjänsteföreskrifterna avser dessutom att säkerställa att den överförde tjänstemannen, vid framtida befordringsomgångar vid den institution som han överförts till, vad gäller krav på antalet tjänsteår behandlas som om han fullgjort hela sin karriär i gemenskapen vid denna institution. Det följer för övrigt av handlingarna i målet att den period som Peter Hirschfeldt tjänstgjort vid EMB som tillfälligt anställd har beaktats av byrån vid den första befordringsomgången som följde på Peter Hirschfeldts överflyttning. Däremot, och i motsats till vad klaganden har anfört, medför inte denna bestämmelse någon skyldighet för nämnda institution att återupprätta den överflyttade tjänstemannens karriär vad gäller de befordringsomgångar som föregår överflyttningen.

61 Härav följer att förstainstansrätten med fog fastställde, i punkt 42 i den överklagade domen, att befordran med stöd av artikel 8 tredje stycket i tjänsteföreskrifterna av en tjänsteman vid överflyttning förutsätter att överflyttningen med nödvändighet medför fast anställning i en högre lönegrad än den lönegrad som tjänstemannen var anställd i vid ursprungsinstitutionen. Det skall konstateras att det endast är under sådana omständigheter som överflyttningen i sig kräver att tjänstemannen placeras i en annan lönegrad och således att man gör undantag från den allmänna regel som fastställs i artikel 8 andra stycket i tjänsteföreskrifterna och om vilken erinrats i punkt 59 i förevarande dom.

62 Överklagandet kan således inte vinna bifall på den första grunden.

Den andra grunden

63 Genom den andra grunden har Peter Hirschfeldt kritiserat förstainstansrätten för att inte ha kontrollerat huruvida EMB genom beslutet av den 13 december 1999 på ett korrekt sätt har återupprättat hans karriär i den mening som avses i artikel 8 andra stycket i tjänsteföreskrifterna och för att inte ha besvarat de argument som anförts i detta hänseende. Enligt klaganden följer härav att den överklagade domen är bristfälligt motiverad på denna punkt.

64 EMB har gjort gällande att förstainstansrätten med fog endast påpekat att det saknades skäl att i förevarande fall använda den speciella möjlighet att, i undantagsfall, befordra en tjänsteman vid överflyttning som föreskrivs i artikel 8 tredje stycket i tjänsteföreskrifterna, eftersom ett av villkoren för tillämpning av denna bestämmelse — det vill säga fast anställning av tjänstemannen i en högre lönegrad — inte var uppfyllt.

65 Domstolens konstaterar härvid att förstainstansrätten fastställt i punkt 43 i den överklagade domen att klagandens överföring inte medfört någon skyldighet för EMB att undersöka möjligheten att befordra honom på de villkor som föreskrivs i artiklarna 8 och 45 i tjänsteföreskrifterna.

66 Domstolen tolkar denna motivering som en tillämpning i det enskilda fallet av de principer om vilka erinras i punkterna 58—60 i förevarande dom, det vill säga att det i artikel 8 andra stycket i tjänsteföreskrifterna inte föreskrivs någon möjlighet till befordran vid överföring. Denna möjlighet finns endast i det undantagsfall som avses i artikel 8 tredje stycket i tjänsteföreskrifterna.

67 Härav följer att den överklagade domen, i motsats till vad Peter Hirschfeldt har anfört, inte är bristfälligt motiverad.

68 Överklagandet kan därför inte vinna bifall på den andra grunden.

69 Av vad anförts följer att överklagandet skall ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

70 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 118 gjorts tillämplig i mål om överklagande, skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. EMB har yrkat att Peter Hirschfeldt, som har tappat målet, skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Han skall därför ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

följande dom:

1) **Överklagandet ogillas.**

2) **Peter Hirschfeldt skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Timmermans Edward von Bahr

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 7 november 2002.

R. Grass
Justitiesekreterare

C.W.A. Timmermans
Ordförande på fjärde avdelningen